

Äntligen blev vi skärrade

Den 1 juni 2022 Kl.22.00 vid Apotekets parkering var den utsatta tiden och samlingsplatsen för SPF:s årliga vandring med Tom Sävström. Nattskärran var återigen huvudattraktionen. Förra gången, för två år sedan, gäckade den oss grundligen och alla hoppades att den lite senare samlingen (en timma jämfört med då) och det varmare vädret skulle göra susen.

Vi styrde färden mot Timmermossen som ligger några kilometer norr om Hundklubbens stuga. Efter en gropig färd steg vi ur våra bilar och rörde oss i sakta mak längs vägen men inga motorcyklar hördes. Tom hade förklarat att Nattskärrans ljud påminner om en motorcykel på lite avstånd. En Morkulla kom, precis som förra gången, och flög över oss och utstötte sitt karakteristiska läte. En gök satt och flöjtade alldeles i närheten. Plötsligt hörde vi ett ljud helt nära som ingen av oss, utom Tom förstås, kände igen. Tom förklarade att det var en gökhona som svarade på hannens lockrop. Hannen blev allt ivrigare och ropade hela tiden. På avstånd hördes då också två antagonister som troligen även de hört honans rop. Vi hamnade alltså mitt i ett "gökspel". En spännande förstagångsupplevelse för alla oss amatörer.

Under vår vandring hade vi kommit i höjd med några tallbevuxna hållmarker och då, mitt under gökens ivriga hoande, gav Nattskärran sig till känna. Helt nära startade knattret och pågick under rätt lång tid. Vi lyssnade länge på fågeln med det inte alltför vackra, men väldigt speciella, lätet och vände sedan åter mot bilarna, ackompanjerade av flera gökar och även gökhonan. Vi hörde då en Nattskärta till och sedan ytterligare en när vi stod vid bilarna och Tom visade oss ett par böcker, en om fåglar och en annan om nordiska blommor.

Vi tackade Tom för en mycket lyckad kväll och nådde åter hemmet vid midnatt.

Olle Granath

